

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení dne 20. července 2022 v senátě složeném z předsedy JUDr. Miroslava Mjartana a přísedících Mgr. Jany Kocábové a Dušana Pospíchala

takto:

Obžalovaný

■■■■■■■■■■, narozený dne ■■■■■■■■■■, toho času ve vazbě ve Vazební věznici ■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■

je vinen, že

dne ■■■■■■■■■■ 2021 v době od 15.00 hodin do 18.30 hodin společně s mladistvým ■■■■■■■■■■, narozeným ■■■■■■■■■■, který je stíhán samostatně a v jehož věci doposud nebylo rozhodnuto, který na místo dle domluvy přinesl dva nože, pod záminkou koupě kabelky, po předchozí společné domluvě o znásilnění nezletilé vylákal nezletilou poškozenou ■■■■■■■■■■ ■■■■■■■■■■, narozenou dne ■■■■■■■■■■, jejíž věk znal, neboť mu jej sdělila, do opuštěného objektu bývalé ■■■■■■■■■■ v ulici ■■■■■■■■■■, Královéhradecký kraj, kde ji obžalovaný ■■■■■■■■■■ uchopil za ruku a odvedl do ■■■■■■■■■■ prostor, zde ji ze zadu uchopil pod krkem, škrtl a s nožem přiloženým k jejímu krku se jí zeptal, zda udělá vše, co jí řekne, přičemž po jejím odmítnutí jí sdělil, že s ním buď bude mít sex, nebo ji zabije, poté ji přiměl svléknout se, respektive částečně ji sám svlékl, a přes její fyzickou obranu, volání o pomoc, křik, pláč a prosby a zneužívaje její následné rezignace na další obranu ji opakovaně přiměl k orálním pohlavním stykům, masturbaci, olizoval jí prsa a přirození, zaváděl jí prsty do pochvy, opakovaně na ní vykonával soulož a průběžně ji při tom bil, tloukl hlavou o zeď a vyhrožoval zabitím a ke zdůraznění pohružky ji přejížděl ostrým nožem po tváři a krku a jednou ji nožem lehce bodl, přičemž mladistvý ■■■■■■■■■■ hlídal objekt ■■■■■■■■■■ a nezletilou zasedával a hlídal v době, kdy se od ní vzdaloval obžalovaný ■■■■■■■■■■, a dále ji přiměl, aby mu opakovaně sála jeho pohlavní úd, u čehož ji držel za vlasy a pohyboval hlavou, přičemž s ohledem na fyziognomii nezletilé musel být srozuměn s tím, že se jedná přinejmenším o osobu mladší osmnácti let,

tedy

jiného násilím a pohrůzkou násilí donutil k pohlavnímu styku, spáchal čin souloží a jiným pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, se zbraní a na dítěti mladším patnácti let,

čímž spáchal

zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), c), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku, a za to

se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **osmi roků**.

Podle § 56 odst. 3 tr. zákoníku se obžalovaný [REDAKCE] pro výkonu uloženého trestu odnětí svobody **zařazuje do věznice s ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému [REDAKCE] dále **ukládá trest propadnutí věci**, a to nože s pevnou čepelí o délce 15 cm a celkové délce 27 cm, který je uschován ve skladu Policie České republiky [REDAKCE].

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradě škody povinen zaplatit Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký a Pardubický kraj, Hořická 1710/19a, 500 02 Hradec Králové, částku 16 781 Kč spolu s úrokem s prodlení ve výši 15% ode dne 22. července 2022.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy povinen uhradit poškozené [REDAKCE], narozené dne [REDAKCE], bytem [REDAKCE], [REDAKCE], částku [REDAKCE] Kč.

Odůvodnění

1. Krajské státní zastupitelství v Hradci Králové podala na [REDAKCE] obžalobu pro skutek popsáný ve výroku tohoto rozsudku, v němž byl spatřován zločin znásilnění dle § 185 odstavec 1, 2 písmeno a), c), odstavec 3 písmeno a) trestního zákoníku.

2. U hlavního líčení obžalovaný [REDAKCE] v písemné i ústní podobě prohlásil svoji vinu s tím, že uvedený skutek tak, jak je popsán ve znění obžaloby, spáchal, a k činu se v plném rozsahu doznal. Souhlasil s tím, že se dopustil zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1, 2 písm. a), c), odst. 3 písm. a) tr. zákoníku. Pokud se týká navrženého trestu, tak se k němu nechtěl vyjádřit. Souhlasil i s uložení náhrady škody a nemajetkové újmy. Veškeré skutečnosti, které jsou uvedeny v popisu obžaloby, považoval za nesporné. Uvedl i to, že si je vědom toho, že pokud soud přijme jeho prohlášení viny, že se vzdává práva na projednání věci v hlavním líčení a že proti případnému rozsudku ohledně viny je výrazně omezeno jeho právo odvolání. Státní zástupkyně, zmocněnkyně i obhájce uvedli, že souhlasí s tím, aby soud rozhodl o přijetí prohlášení viny obžalovaného.

3. Prohlášení viny obžalovaného korespondovalo i s ostatními důkazy, a to jednak s částečným doznáním obžalovaného v rámci řízení přípravného, se svědectvím nezletilé poškozené, jednak i s výpovědí tehdy spoluobviněného mladistvého [REDAKCE] jehož věc byla vyloučena k samostatnému projednání a nebyla doposud rozhodnuta. Doznání obžalovaného odpovídaly i další důkazy jako je výpověď matky nezletilé a znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie a odvětví klinická psychologie, které byly vypracovány na obžalovaného, i znalecké

posudky z oboru školství a kultura, odvětví psychologie a odvětví psychiatrie, se specializací psychiatrie včetně pedopsychiatrie, zpracované na nezletilou poškozenou [REDACTED].

4. Jelikož o pravdivosti prohlášení viny ze strany obžalovaného nevznikaly pochybnosti, když uvedené prohlášení bylo současně bezpodmínečné, soud podle § 206c odst. 4 tr. řádu přijmul prohlášení viny obžalovaného [REDACTED] ohledně skutku popsaného v obžalobě i ohledně právní kvalifikace i ohledně požadované náhrady Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a i ohledně požadavku zmocněnkyně nezletilé poškozené [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy. Zároveň s tímto bylo rozhodnuto, že dokazování ohledně otázky viny a právní kvalifikace prováděno soudem nebude s tím, že dokazování bude prováděno k osobě obžalovaného, k trestu a k otázkám rozhodnutí o náhradě škody a k nemajetkové újmě.

5. Vzhledem k uvedenému soud v hlavním líčení již neposuzoval a nevyhodnocoval důkazy k výroku o vině a k právní kvalifikaci, a proto v rámci odůvodnění tohoto rozsudku k tomuto se vztahující důkazy ani nepopisoval. Toto má oporu i v tom, že podle § 206 odst. 7 tr. řádu nelze skutečnosti uvedené v prohlášení viny napadat oprávněným prostředkem.

6. K osobě obžalovaného [REDACTED] bylo zjištěno, že v opisu z evidence přestupků (č. l. 849) je k obžalovanému evidováno pět přestupků (jde o přestupky proti občanskému soužití a přestupky proti majetku), za něž byl potrestán pokutami, respektive napomenutím. Podle zpráv Komise pro projednávání přestupků města [REDACTED] (č. l. 847) byl obžalovaný v letech 2016-2020 5x projednáván pro přestupek, z čehož byl 4x uznán vinným a bylo mu uloženo napomenutí, respektive pokuty. Přestupků se dopouštěl i po požití alkoholu a marihuany a za použití násilí (viz č. l. 834-843, 845-846).

Podle opisu z rejstříku trestů se na obžalovaného hledí, jako by nebyl soudně trestán (č. l. 897). Město [REDACTED] k obžalovanému žádné skutečnosti neznalo (č. l. 848). Ve výkonu vazby (č. l. 913) je chování obžalovaného na požadované úrovni, pokyny a příkazy plní, pořádek udržuje. Konflikty nemá.

7. Státní zástupkyně v obžalobě navrhla obžalovanému uložit podle § 185 odstavec 3 trestního zákoníku trest odnětí svobody v polovině zákonné trestní sazby a pro výkon takto uloženého trestu ho zařadit do věznice se zvýšenou ostrahou.

8. Státní zástupkyně v rámci závěrečné řeči u hlavního líčení uvedla, že je otázkou, zda obžalovaný je osobou, která je ochotná respektovat společenské a právní normy, byť se podle zákona na něj hledí jako by nebyl odsouzen. K tomu, že není osobou, která by byla ochotna dlouhodobě respektovat společenské a právní normy, přispívají také jeho záznamy o přestupcích, kde dochází ke gradaci jeho protiprávních jednání. Je sice třeba prohlášení viny obžalovaného zohlednit, nicméně nelze ho přeceňovat. Z jejího pohledu jediný přínos prohlášení viny obžalovaného je to, že se nebude provádět dokazování k tomuto prohlášení.

Co podle jejího názoru výrazně převažuje, jsou okolnosti přitěžující. Skutek byl dobře promyšlený a ten nápad obžalovaný měl už den dopředu a na čin se připravoval. Nejednalo se tedy o nějakou situační trestnou činnost, která by vyplynula ze situace, která by vyplynula z nějakého vyzývavého jednání poškozené atd. Jednání obžalovaného bylo zákeřné, protože směřovalo proti nedospělé osobě, bez životních zkušeností a pod velice srozumitelnou záminkou předání, odkoupení kabelky a navíc to směřovalo vůči osobě, která pana [REDACTED] znala a neměla o něm žádné negativní poznatky, neměla s ním žádné negativní zkušenosti. Tudíž neměla důvod mu nedůvěřovat.

Další přitěžující okolnost je vše to, co je ve skutku popsáno. To znásilňování trvalo tři hodiny, bylo to skutečně protahované jednání ze strany dvou pachatelů. Bylo to dlouhé jednání, které muselo psychicky vyvolat u poškozené dojem, že její šance na to vyjít z toho nějakým způsobem dobře se rovnají nule. Je současně obecně známo, že oběť znásilnění se už potom nebojí toho, že bude dál znásilňována, ale bojí se o život. Toto vše za situace, kdy vůči ní bylo použito četné násilí, které zahrnovalo různé formy od bití, bití hlavou o zeď, použití pohružky nožem i zranění

nožem, což muselo uvádět poškozenou do neuvěřitelných psychických stavů, zejména za situace, kdy to trvalo dlouho. Tato četnost forem použitého násilí mimořádným způsobem zvyšovala brutalitu jednání obžalovaného.

Dále k tíži obžalovaného je třeba přičíst i to, že nezletilá byla zneužita prakticky všemi možnými formami, ať šlo o orální styk, masturbaci, olizování, zavádění prstů do přirození, o soulože. Další věcí, která všechno umocnila, bylo místo, kde se skutek odehrál, když obžalovaný bydlel nedaleko. Lze se vrátit k té plánovitosti jednání. Přesně věděl, kam odvléct poškozenou, aby minimalizoval riziko, že je tam někdo najde.

Pokud pan [REDAKCE] projevil nějakou lítost, tak při prvotním výsledku pan [REDAKCE] přicházel s tím, že mu to je hrozně líto a celé to chce doznat, ale popisoval to v podstatě v intencích, že to bylo ze strany poškozené dobrovolné, úplně v pořádku a že se vlastně nic nestalo. Takže ta lítost byla obžalovaným projevena až u hlavního líčení a je otázkou, do jaké míry ji brát za vážně míněnou a do jaké míry to je lítost nad tím, co provedl, resp. nad tím, co ho pravděpodobně čeká.

Dále státní zástupkyně uvedla, že u poškozené došlo k vytěsnění skutku, proto se doteď chová zdánlivě jako by se nic nestalo, nicméně tento postoj k tomu, co se jí stalo, vykazuje mimořádnou potenci do budoucna být nebezpečným, když hrozí riziko, že v budoucnu dojde k obnovení těch zážitků a následky ve formě nějaké psychické újmy by mohly být zásadnější. Domnívá se tedy, že přitěžující okolnosti na straně pachatele naprosto převažují. V obžalobě navrhovala trest v polovině zákonné trestní sazby, což by bylo osm a půl roku. Sama je prakticky nulově motivována k tomu, aby navrhovala, aby prohlášení viny bylo nějakým způsobem promítnuto do ukládaného trestu, nicméně si je vědoma toho, že nějakým způsobem to respektovat třeba je. Pokud by soud uvažoval o snížení jí navrhovaného trestu, tak pouze v jednotkách měsíců. Rozhodně by se mělo jednat o trest, který se bude blížit polovině zákonné trestní sazby s tím, že by mohlo být postačující zařadit obžalovaného pro výkon trestu do věznice s ostrahou.

Dále navrhla obžalovanému uložit trest propadnutí věci, a to nože, tedy zbraně, která byla užita ke spáchání trestného činu.

Pokud jde o náhradu škody a nemajetkové újmy, tak se odkazuje na připojení jak VZP, tak poškozené, které bylo učiněno prostřednictvím paní zmocněnkyně, s těmi částkami se zcela ztotožňuje.

9. Obhájce ve vztahu k osobě obžalovaného poukázal na to, že pan [REDAKCE] pracoval a v zaměstnání s ním nebyly žádné problémy. Pomáhal matce a v rodině. Na pana [REDAKCE] je nutno hledět jako na netrestaného člověka, byť tam měl rozsudek Okresního soudu v Náchodě, který mu ukládal odpracovat 120 hodin. Tyto hodiny odpracoval. Toto vše dokazuje, že je ovlivnitelný v tom směru, že nelze z něho udělat člověka, který by nerespektoval společenský řád.

Obhájce dále uvedl, že obžalovaný v podstatě po činu projevil lítost nad svým konáním, neboť když doprovázel [REDAKCE] domů, tak se jí omlouval. Obžalovaný sice v prvopočátku zlehčoval svým způsobem tu záležitost tím, že označil [REDAKCE] za ochotnou k tomuto konání přistoupit, ale v podstatě od prvopočátku čin doznával. Z vězení poslal poškozené omluvný dopis, že lituje svého konání, navíc ve vězení se obrátil na víru. Nejde o omluvu toho činu, který se bohužel stal a nelze ho vrátit zpět.

Vzhledem k uvedeným okolnostem obhájce navrhnul, aby soud vynesl rozsudek na spodní hranici trestní sazby s tím, že se připojuje k paní státní zástupkyni v tom, aby byl zařazen do věznice s ostrahou. Co se týče náhrady škody, tak tyto náklady bude obžalovaný muset do budoucna nést.

10. Při stanovení druhu a výměry trestu soud přihlížel jak k obecným kritériím stanovených zejména v ustanovení § 36 až 39 tr. zákoníku, tak i k ostatním pravidlům platících pro trestání pachatelů trestných činů. Soud tedy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům pachatele a k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnostem nápravy. V souladu s těmito kritérii soud dále přihlédl i k chování pachatele po činu. Soud také musí přihlédnout k účinkům a důsledkům, které lze očekávat od trestu pro

budoucí život pachatele.

11. Povaha a závažnost trestného činu jsou určovány zejména významem chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsobem provedení činu a jeho následky, ale i okolnostmi, za kterých byl čin spáchán, osobou pachatele, mírou jeho zavinění a jeho pohnutkou, záměrem nebo cílem.

12. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry soud přihlédl k polehčujícím a přitěžujícím okolnostem (§ 41 a 42) a i k době, která uplynula od spáchání trestného činu.

13. Povaha a závažnost činu obžalovaného je velmi významná, což vyplývá nejen ze stanovené sazby trestu odnětí svobody, která začíná na pěti letech a končí na dvanácti letech. Cílem zákonodárce u takovýchto trestných činů je důsledné prosazování trestní represe, neboť podobné činy mají velkou společenskou škodlivost. Obžalovaný se dopustil porušení zájmu společnosti na ochraně člověka na svobodném rozhodování o jeho pohlavním životě i na zájmu společnosti na ochraně nezletilých před jejich věku nenáležejícím a vynuceným sexuálním praktikám. Společenská škodlivost jednání obžalovaného byla velmi významná. Obžalovanému svědčí fikce neodsouzení. V jeho prospěch lze přičíst prohlášení viny a nyní dobré chování ve výkonu vazby. Jiné okolnosti svědčící ve prospěch obžalovaného [REDAKCE] soud neshledal.

14. Pokud se týká přitěžujících okolností je soud toho názoru, že paní státní zástupkyně ve své závěrečné řeči, kterou soud popsal shora, vystihla dobře a soud se s těmito vývody vesměs ztotožnil. Lze tak shrnout, že ve vztahu k osobě obžalovaného do jeho nástupu do vazby nejsou žádné pozitivní poznatky. S ohledem na opakované spáchání přestupků mu nelze přiznat ani předchozí řádný život. Tomuto také odpovídá to, že obžalovaný požíval alkohol, zneužíval drogy, nedodržoval zákony a páchal přestupky. Jako přitěžující okolnost soud nepovažoval státní zástupkyni označované zneužití mladistvého [REDAKCE] k uvedenému trestnému činu, a to z toho důvodu, že popisem skutku nic takového neprochází a dotčený mladiství byl označován za spolupachatele.

15. Základní otázkou při ukládání trestu obžalovanému bylo posouzení, na kolik a jak významně zohlednit prohlášení viny, které obžalovaný učinil. Je třeba si uvědomit, že předmětné prohlášení viny, jednak vyjasnilo důkazní situaci a umožnilo ukončit hlavní líčení a vyhlásit rozsudek v krátké době, a jednak to svědčí o tom, že obžalovaný má náhled na trestnost svého počínání i na to, že se dopustil společensky významně nebezpečné trestné činnosti a že tedy za ní musí nést účinky dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody. Pokud mu tento náhled i nadále vydrží je to možný základ jeho nápravy.

16. V této souvislosti se soud neztotožnil s vývody státní zástupkyně o tom, že je potřeba rozlišovat mezi doznáním a prohlášením viny. Jednak obžalovaný již v přípravném řízení celou řadu pro něho přitěžujících okolností doznal (přípravu na čin, použití násilí, přinucení poškozené k vícero sexuálním praktikám, vědomost, že je osoba mladší 15-ti let, použití zbraně, předchozí domluvu s [REDAKCE] apod.). V rámci prohlášení viny se nezkoumá kvalita předchozí výpovědi obžalovaného, tedy i kvalita a rozsah případného doznání. Dokonce podle názoru soudu zákonodárce současně nevyloučil jako legální motivaci prohlášení viny, spočívající v očekávání nižšího trestu, pokud soud prohlášení viny obžalovaného přijme. V tomto směru se tedy jedná o legitimní očekávání na snížení ukládaného trestu. Současně úprava ustanovení o prohlášení viny nevyžaduje, aby se obžalovaný musel doznat tak, aby popsal do detailu, co poškozené měl udělat. Další věcí, v níž se soud se státní zástupkyní netotožnil, bylo to, že uvedené prohlášení viny bylo učiněno až tváří v tvář shromážděným důkazům, že bylo učiněno poté, co orgány přípravného řízení musely vést mnoha měsíční a poměrně náročné dokazování, a poté, co musela být zpracována poměrně obsáhlá obžaloba. Náročnost prováděného důkazního řízení tu nemůže být kritériem, jinak by byla osoba obviněná fakticky nucena, aby se doznávala, neboť jinak by jí mohla přitěžovat obtížnost dokazování. Konečně to, že pádnost důkazů může být důvodem k prohlášení viny obžalovaným, je jedním z východisek, proč se úprava i prohlášení viny obžalovaným do trestního zákoníku dostala. Obžalovaný prohlášení viny mohl učinit až vůči

soudu (nikoliv vůči orgánům přípravného řízení), když jeho návrh na využití institutu dohody o vině a trestu využit nebyl. Lze současně podotknout, že nepřijetí takového návrhu ze strany státního zastupitelství je zcela legální a nenese s sebou žádný negativní prvek. Podle názoru soudu prohlášení viny obžalovaného nebylo nijak devalvováno.

17. Při stanovování trestu odnětí svobody, který má soud obžalovanému [REDAKCE] uložit, nemohl za žádných okolností odhlédnout od toho, že se obžalovaný na čin dopředu připravil, rozhodl se ho spáchat již den předem, a to za použití zbraně, která také byla opatřena a na místo činu donesena a také i skutečně použita. Do trestu bylo také nutno zahrnout okolnosti činu a způsob spáchání. Jde jak o dlouhou dobu páčání, přinucení k provozování vícera sexuálních praktik na odlehlem místě, které bylo spoluobviněným mladistvým hlídáno. Další zásadní skutečností v trestu se projevující je to, že se činu dopustil na dítěti a že svým zavrženíhodným činem ji uvedl do světa sexu, který k jejímu věku ještě nepřináležel i to, že jí připravil o panenství a poškozená tak svůj první sexuální zážitek již nastalo bude mít spojen s hrůzným zážitkem. Způsob spáchání byl zavrženíhodný a vůči nezletilé zákeřný. Ve světle těchto okolností je patrné, že čin obžalovaným spáchaný se svojí škodlivostí se odlišoval od „běžné“ páchaných znásilnění, která vesměs nebývají dopředu připravená a mnohdy vyplynou ze situace. Tímto soud tato ostatní znásilnění neomlouvá a ani nesnižuje, ale říká, že to, co spáchal obžalovaný [REDAKCE], nabylo v rámci obdobných trestných činů vyšší škodlivost než je u podobných činů běžná. V rámci stanovení trestní sazby od 5 do 12 let by se tedy v tomto případě měl soud orientovat významně ve druhé polovině zákonné trestní sazby. Je tedy otázkou, na kolik k onomu prohlášení viny obžalovaným přihlídnout, respektive jak prohlášení viny konkrétně do konkrétního trestu zohlednit, promítnout. Ve světle popisu shora uvedenému byl soud toho názoru, že dotčené prohlášení viny rozhodně nemůže mít tak zásadní vliv, aby bylo možno uvažovat o ukládání trestu na spodní hranici stanovené sazby. Takto zásadní vliv mít nemůže a nesmí už proto, že ukládaný trest plní i funkci generální prevence, ochrany společnosti a částečného zadostiučinění pro zvláště zranitelnou oběť, na níž byl čin spáchán. Trest ukládaný při spodní hranici sazby či hluboko v dolní polovině rozpětí by byl zcela nepřiměřeně mírný. Proto soud se musel orientovat na to, že i při zohlednění prohlášení viny obžalovaným se trest odnětí svobody musí pohybovat alespoň v okolí poloviny sazby.

18. Pokud obžalovaný prohlásil svoji vinu i ze spáchání dotčeného zvláště závažného zločinu, a to při vědomí, jakou je ohrožen sazbou trestu, lze uzavřít, že v současné době soudního projednávání má na škodlivost svého počínání náhled. To, zda se jedná o skutečnou lítost, může prokázat ve výkonu trestu odnětí svobody. Proto soud jako zásadní východisko akceptace prohlášení viny, projevující se ve snížení ukládaného trestu, spatřoval v zařazení obžalovaného do věznice s ostrahou a nikoliv do věznice se zvýšenou ostrahou. Je třeba si uvědomit, že v uvedeném mírnějším režimu výkonu trestu může obžalovaný pracovat a splácet mimo jiné i náhradu škody a nemajetkové újmy, s jejichž uložením souhlasil. Tyto možnosti v režimu zvýšené ostrahy takto významně dány nejsou. Současně soud snížil i výměru uloženého trestu odnětí svobody na osm let, tedy ještě do spodní poloviny stanovené sazby, když bez přijetí prohlášení viny obžalovaným, by soud ukládal trest minimálně o rok vyšší (a se zařazením do věznice se zvýšenou ostrahou).

19. Soud tak jako odpovídající trest podle § 185 odst. 3 tr. zákoníku obžalovanému uložil trest odnětí svobody v trvání osmi roků, pro jehož výkon byl za využití moderačního ustanovení § 56 odst. 3 tr. zákoníku zařazen do věznice s ostrahou.

20. Takto uložený trest ukazuje, že se obžalovaný dopustil společensky velmi škodlivého konání, že se společnost před ním musí chránit déletrvajícím trestem odnětí svobody, ale současně je trest individualizován k míře zavinění, k osobě obžalovaného a k jeho prohlášení viny.

21. Dále soud obžalovanému podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku uložil trest propadnutí věci, a to nože s pevnou čepelí o délce 15 cm a celkové délce 27 cm, který je uschován ve skladu

Policie České republiky [REDAKCE], neboť se jedná o věc, která byla nástrojem trestné činnosti.

Nároků v rámci adhezního řízení se obžalovaný nebránil.

22. Všeobecná zdravotní pojišťovna České republiky se vůči obžalovanému připojila s náhradou škody za náklady vynaložené na služby poskytnuté zraněné [REDAKCE], a to ve výši 16 781 Kč spolu se zákonným úrokem z prodlení (č. l. 902-903). Výši svého nároku doložila doklady na č. l. 909. Jelikož obžalovaný byl uznán vinným spácháním úmyslného trestného činu na uvedené nezletilé a výše škody byla uvedenou pojišťovnou doložena, uložil mu soud, aby obžalovaný podle § 228 odst. 1 tr. řádu na náhradě škody zaplatil Všeobecné zdravotní pojišťovně České republiky, Regionální pobočka Hradec Králové, pobočka pro Královéhradecký, částku 16 781 Kč spolu s úrokem s prodlení ve výši 15% ode dne 22. července 2022. Jelikož uvedená pojišťovna svůj nárok uplatnila (až) u soudu a s tímto nárokem byl obžalovaný seznámen u hlavního líčení dne 20. 07. 2022, tak termín splnění jeho povinnosti byl dne 21. 07. 2022, a od dne 22. července 2022 tu nastává prodlení a od této doby je tak možno oprávněně žádat úrok z prodlení. Jelikož k prodlení došlo po 01. 07. 2022, činil úrok z prodlení 15%.

23. Zmocněnkyně se za nezletilou poškozenou připojila s nemajetkovou újmou, odpovídající ekvivalentu částky 450 000 Kč. Obžalovaný s uložením této povinnosti ve svém prohlášení k soudu souhlasil, když je zřejmé, že byl uznán vinným spácháním trestného činu na uvedené nezletilé. Nebylo proto třeba k tomuto nároku nezletilé provádět další dokazování.

24. Nezletilé poškozené byla úmyslně zaviněným zločinem způsobena nemajetková újma, a to zejména v oblasti psychické, ale i v oblasti sociálních a rodinných vazeb. Daným skutkem byla poškozená vystavena psychické nepohodě. Bylo to pro ni ponižující, situace pro ni byla bytostně psychicky i fyzicky velmi ohrožující, když pachatelem byla osoba, které důvěřovala. V tomto směru tedy je oprávněný požadavek na přiměřené zadostiučinění, a to i v penězích, když samotné odsouzení obžalovaného ještě vzniklou újmou nesanuje.

Proto ve shodě se zmocněnkyní lze výši požadovaného nároku dále opřít i o následující vývody.

25. Obžalovaný svým jednáním výrazně zasáhl do osobnostní sféry poškozené [REDAKCE], která byla obětí sexualizovaného násilí, když pro ni jako pro budoucí ženu dotčené znásilnění představuje velmi traumatizující zážitek. Skutek byl spáchán zavrženíhodně, navíc při absolutním nerespektu k osobě nezletilé, když se navíc jednalo o první sexuální zkušenost poškozené. Jako dospívající je v této oblasti značně zranitelná. Poškozená byla současně vystavena výraznému sexualizovanému násilí spojenému s výhrůzkami, s použitím zbraně, byla omezena na osobní svobodě po dobu tří hodin nechutnými praktikami a obávala se o svůj život.

26. Čin obžalovaného měl i následky posléze, kdy po činu nebyla schopna být sama, a to ani doma. Obávala se chodit sama i do školy. Trpěla paranoidními představami, že ji okolí pozoruje. Špatně spala, mívala noční můry, ve kterých opět zažívala pocity bezbrannosti, bezmocnosti a úzkosti. Po dobu několika měsíců byla pláčivá, mívala depresivní nálady, které se střídaly s našťavaností a úzkostmi. Od doby spáchání trestného činu špatně snáší fyzické kontakty, pokud nejde o členy její rodiny, či jejího přítele. Poškozená tak byla omezena na běžném způsobu svého života.

27. V příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného se u poškozené rozvinula akutní stresová reakce, kdy se následně začala rozvíjet přechodná porucha přizpůsobení. V současné době se ještě nelze vyjádřit k tomu, zda jednání obžalovaného bude mít ještě nějaké důsledky. Poškozená aktuálně je schopná fungovat v běžném životě, nicméně i v současné době má určité depresivní nálady, pocity úzkosti. Když je někde sama, nemá z toho dobrý pocit, není schopna se dlouze soustředit ve škole.

28. S ohledem na uvedené má poškozená právo na náhradu nemajetkové újmy způsobené trestným činem obžalovaného, když výše 450 000 Kč jako ekvivalent je odpovídající tomu, co

vytrpěla, co musela snášet, a také spolu s odsouzením obžalovaného jí přináší i určitou finanční satisfakci. Finanční prostředky poškozené sice nezmírní prožitý traumatizující zážitek, nicméně měly by jí pomoci při zvládání nelehké situace.

29. Jelikož do osobnostní sféry poškozené bylo zasaženo razantně je částka požadovaná nezletilou odpovídající, rozhodl soud, že podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný [REDAKCE] na náhradě nemajetkové újmy povinen uhradit poškozené [REDAKCE] Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání **do osmi dnů** od doručení jeho opisu (§ 248 odst. 1 tr. řádu) k soudu Vrchnímu v Praze (§ 252 tr. řádu). Odvolání je nutno podat prostřednictvím soudu podepsaného (§ 248 odst. 1 tr. řádu).

Jestliže se rozsudek doručuje jak obžalovanému, tak obhájci a zákonnému zástupci, běží lhůta k odvolání od toho doručení, které bylo provedeno nejpozději. Jiným osobám než osobám uvedeným § 247 odst. 2 tr. řádu s výjimkou státního zástupce, končí lhůta tímž dnem jako obžalovanému.

Odvolání musí být ve lhůtě stanovené v § 248 nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu podepsaného podle § 251 tr. řádu odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které mu předcházelo. Nesplňuje-li odvolání státního zástupce, odvolání obžalovaného, odvolání obhájce, které podal za obžalovaného, odvolání poškozeného, zúčastněné osoby či odvolání zmocněnce, které podal za poškozeného či za zúčastněnou osobu, náležitosti obsahu odvolání podle § 249 odst. 1 tr. řádu, vyzve předseda senátu podepsaného soudu dotčenou osobu, aby vady odstranila ve lhůtě pěti dnů, kterou jim zároveň stanoví, a upozorní ji, že jinak bude odvolání odmítnuto podle § 253 odst. 3 tr. řádu.

Státní zástupce může odvoláním napadnout tento rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv jeho výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku jej může napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Ve prospěch obžalovaného mohou dále podat odvolání i osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu. Těmto osobám končí lhůta k odvolání tímž dnem jako obžalovanému.

Obžalovaný tento rozsudek nemůže napadnout odvoláním v rozsahu, v jakém soud přijal jeho prohlášení viny, což se dotýká výroku o vině a právní kvalifikace skutku tohoto rozsudku (§ 246 odst. 1 písm. b) tr. řádu).

V neprospěch obžalovaného může rozsudek napadat odvoláním jen státní zástupce. Ten je povinen v odvolání také uvést, zda je podává, byť zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného, a kterého. Státnímu zástupci běží lhůta k odvolání vždy samostatně bez ohledu na běh lhůt u ostatních osob oprávněných podat odvolání.

Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň z části nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, může poškozený požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Právo podat odvolání nemá ten poškozený, který neuplatnil nárok na náhradu škody.

Právo podat odvolání nemá ten, kdo se tohoto práva platně vzdal.

Hradec Králové 20. července 2022

JUDr. Miroslav Mjartan v. r.
předseda senátu